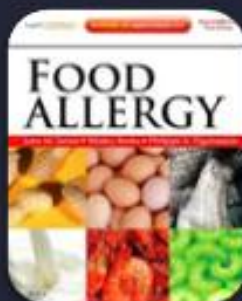

human body Allergy

آلرژی در بدن انسان

Regulator

رضاپوردست گردان میکروبیولوژیست

GLORIA Global Resources
In Allergy™

مهر

۱۳۹۳

مقدمه

آلرژی واکنش سیستم ایمنی بدن است و هنگامی ایجاد می شود که سیستم ایمنی ماده ای را که معمولاً برای بدن بی ضرر است اشتباهاً به عنوان ماده ای زیان آور شناسایی می کند و بر علیه آن وارد عمل می شود. بدن انسان به طور معمول در مقابل عوامل مضرى مانند ویروسها و باکتریها از خود دفاع می کند. اما گاهی اوقات این دفاع در مقابل مواد بی ضررى مانند گرد و غبار، کپکها، یا گرده ی گیاهان صورت می گیرد.

سیستم ایمنی بدن در مقابل این مواد واکنش نشان داده و مقدار زیادی پادتن می سازد . پادتن مانند اسلحه ای به آنها حمله ور می شود تا آنها را از بین ببرد. هر پادتن برای ماده ی ویژه ای ساخته می شود و مخصوص همان ماده ای است که موجب آلرژی می شود. به موادی که واکنش آلرژیک ایجاد می کنند، اصطلاحاً آلرژن گفته می شود.

در فرایند دفاع، واسطه های التهابی شیمیایی مانند هیستامین، و سایر موادی که از گلبولهای سفید ترشح می شوند، موجب ایجاد علائم نا مطبوعی می شوند. افراد مستعد به آلرژی این علائم را تجربه می کنند.

Drug allergy

آلرژی دارویی

وقتی صحبت از حساسیت می‌شود بیشتر حساسیت فصلی و عطسه و آبریزش بینی همراه با آن در ذهن مجسم می‌شود، اما حساسیت انواع دیگری مانند حساسیت غذایی، دارویی و حساسیت به حیوانات نیز دارد.

بیشتر متخصصان اولین قدم برای مبارزه با حساسیت را دوری از ماده حساسیت‌زا عنوان می‌کنند. این مساله درست است ولی برای این کار باید این مواد را شناسایی کنید و دید بهتری از وضعیت موجود خود داشته باشید.

بنابراین اگر علائم شما به علت ماده دیگری باشد مصرف داروهای ضدحساسیت مشکل شما را حل نخواهد کرد. به همین صورت اگر به قارچ حساسیت داشته باشید دوری از گرده گیاهان فایده‌ای نخواهد داشت. اگر بتوانید عامل حساسیت‌زا را پیدا کرده و به همین ترتیب از آن دوری کنید دیگر نیازی به دارو نخواهید داشت.

حساسیت به يك آنتی‌بیوتیک یا به همه واکنش‌های حساسیت‌زا نسبت به داروها شایع است و آنتی‌بیوتیک‌ها یکی از مقصران اصلی برانگیختن واکنش‌های حساسیتی هستند. اگر شما به يك آنتی‌بیوتیک حساسیت داشته باشید احتمال زیادی وجود دارد که نسبت به ماده شیمیایی مشابه یا آنتی‌بیوتیک دیگری از همان خانواده نیز حساس باشید.

به عنوان مثال اگر به پنی‌سیلین حساسیت داشته باشید، این شانس وجود دارد که به آموکسی‌سیلین (از وابستگان نزدیک پنی‌سیلین) یا حتی کفلکس (از وابستگان دورتر پنی‌سیلین) نیز حساسیت داشته باشید چرا که برخی از قسمت‌های ساختار شیمیایی آنها همشکل است.

غیرمعمول است که فردی به بیش از يك یا ۲ نوع (یا خانواده) از آنتی‌بیوتیک‌ها حساسیت داشته باشد چرا که انواع مختلف آنتی‌بیوتیکی از نظر ساختار شیمیایی رابطه‌ای با هم ندارند.

به عنوان مثال حساسیت به پنی سیلین به طور کلی شانس شما برای حساس بودن نسبت به آنتی بیوتیک های حاوی سولفا (مانند سولفامتوکسازول) را افزایش نمی دهد. شناخت حساسیت های فردی بسیار مهم است چرا که آنتی بیوتیک ها برای درمان عفونت های باکتریایی بسیار مفیدند و در برخی موارد جان شما را نجات می دهند و شما باید بتوانید در مواقع لزوم آنتی بیوتیک مورد نظر را دریافت کنید.

موضوع دیگری که اغلب اشتباه گرفته می شود قایل شدن افتراق بین عوارض جانبی غیر حساسیتی از حساسیت واقعی است. دل بهم خوردگی به دنبال مصرف اریترومايسين يك واكنش حساسیتی نیست اما جوش زدن يك واكنش حساسیتی است.

شاید عارضه جانبی و حساسیت برای شما ناخوشایند باشند و در هر صورت بخواهید که داروی مسوول را کنار بگذارید ولی باید بدانید که افتراق بین عارضه جانبی و حساسیت واقعی در برخی موارد بسیار مهم است. به عنوان مثال اگر با مصرف اریترومايسين دچار دل بهم خوردگی می شوید شاید بتوانید یکی از اعضای نزدیک همین خانواده مانند کلاریترومايسين را به خوبی تحمل کنید.

اما اگر به دنبال مصرف اریترومايسين دچار مشکل تنفسی می شوید (حساسیت واقعی) مصرف کلاریترومايسين برای شما خطرناک خواهد بود. در بعضی مواقع پزشك دارویی که قبلا باعث بروز عوارض جانبی در شما شده است را برایتان تجویز می کند، اما بندرت دارویی را برایتان تجویز می کند که در گذشته نسبت به آن حساسیت نشان داده اید.

يك تفاوت دیگر بین واكنش حساسیتی خفیف و عارضه جانبی این است که می توان بر واكنش حساسیتی توسط روشی به نام حساسیت زدایی چیره شد. در این روش در ابتدا مقادیر اندکی از دارو به فرد تجویز می شود و به مرور این مقدار افزایش می یابد تا حساسیت از بین برود. اما این روش در مواردی که عارضه جانبی وجود دارد پاسخگو نیست.

اگر شما جزو آن دسته از افراد هستید که به داروی خاصی حساسیت دارید یا آن که دچار عارضه جانبی می شوید مطمئنا دلتان نمی خواهد که در آینده از آن دارو استفاده کنید. به همین جهت پزشك را از این مساله آگاه کنید، اما دقت کنید که مشکل ایجاد شده را درست توصیف کنید تا پزشك بتواند بین حساسیت و عارضه افتراق قایل شود.

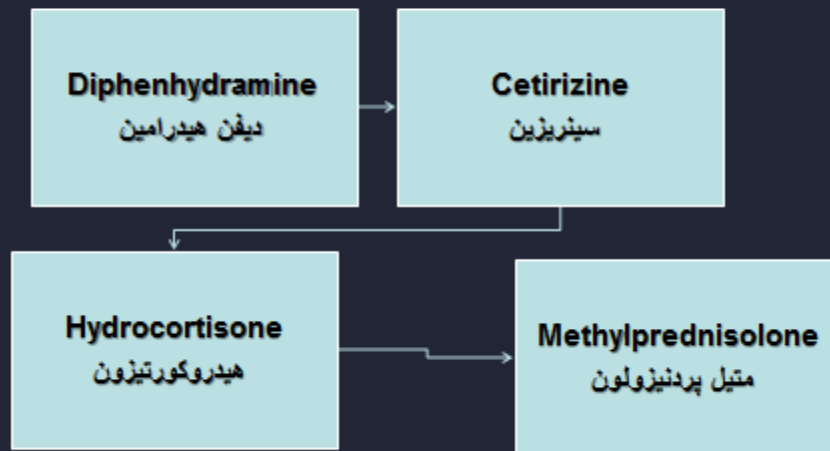
Symptom of drug allergy

نشانه های آلرژی دارویی

Treatment of drug allergy

دِرْمَان آلرْجی داروِی

Reference

www.healthline.com

www.emedicinehealth.com

Nasal allergy

آلرژی بینی

حساسیت یا آلرژی بینی مشکل نسبتاً شایعی است که بسیاری از مردم به آن مبتلا هستند. ژنتیک و محیط هر دو در بروز این مشکل موثرند. اگر یکی از والدین به حساسیت بینی مبتلا باشد، شانس ابتلای کودک ۳۰ درصد است و چنانچه پدر و مادر هر دو به حساسیت بینی مبتلا باشند، احتمال گرفتاری کودک به ۵۰ درصد می‌رسد.

بروز آلرژی در هر سنی و در هر دو جنس ممکن است دیده شود. معمولاً وقتی فردی به آلرژی مبتلا می‌شود تا مدت‌های زیادی از آن رنج می‌برد.

سیستم ایمنی بدن بعضی افراد به‌خصوص کودکان ممکن است با گذشت زمان به تدریج حساسیت خود نسبت به ماده محرک را از دست بدهد و علائم آلرژی به تدریج برطرف شود.

آلرژی بینی معمولاً فصلی است و در بهار و اوایل پاییز، علائم بیماری عود می‌کند، اما در مواردی دیده می‌شود که بیمار در تمام طول سال از آلرژی رنج می‌برد. آلرژی فصلی معمولاً ناشی از حساسیت نسبت به مواد محرک بیرون از منزل مثل گرده درختان است، اما آلرژی‌هایی که در تمام طول سال وجود دارد، معمولاً ناشی از مواد محرک و حساسیت‌زای درون منزل مثل ذرات ناشی از پر پرندگان یا حیواناتی مثل گربه و... است.

دلایل ابتلا به حساسیت بینی

سیستم ایمنی بدن انسان به گونه‌ای است که علیه مواد مضر مثل باکتری‌ها و ویروس‌ها بلافاصله وارد عمل می‌شود. در حساسیت بینی این سیستم ایمنی، مواد بی‌ضرری مثل گرده درختان را ماده مضر تلقی کرده و علیه آن وارد عمل می‌شود. عامل شروع حساسیت، ماده آلرژن یا حساسیت‌زا است

وقتی که ماده آلرژن مثل گرده درخت یا ذرات گردوغبار از طریق تنفس وارد بینی و ریه فرد مبتلا به حساسیت بینی می‌شود، بدن این فرد موادی شیمیایی از جمله هیستامین ترشح می‌کند.

این مواد شیمیایی باعث بروز علایمی مثل خارش، تورم و آبریزش از بینی می‌شوند گرده درخت، ذرات به جا مانده از بدن پرندگان و حیوانات خانگی، ذرات قارچ و گردوغبار محیط آلرژن‌های شایع هستند. گرده درختان هر منطقه‌ای با منطقه دیگر متفاوت است. از طرف دیگر تاثیر یک گرده خاص روی افراد مختلف نیز متفاوت است.

گرده‌های بزرگ و قابل رویت به ندرت ممکن است باعث آلرژی شوند، اما گرده‌های بسیار ریزی که به سختی ممکن است دیده شوند، به طور شایعی باعث آلرژی می‌شوند. مقدار گرده موجود در هوا نیز در بروز علائم موثر است

روزهای گرم و خشک و طوفانی میزان گرده موجود در هوا بیشتر از روزهای سرد، مرطوب و بارانی است

باران مقدار زیادی از ذرات را شسته و هوا را تمیز می‌کند

علائم حساسیت بینی

خارش بینی، دهان، چشم‌ها، گلو و پوست -

آبریزش بینی -

عطسه -

ریزش اشک -

وجود خط عرضی روی پوست بینی -

سرفه، احساس کپک شدن گرفتگی بینی علایمی که دیرتر ظاهر می‌شوند، شامل احتقان و

گوش و کاهش حس بویایی است

سردرد و خواب‌آلودگی نیز از علائم خستگی‌ها، پف زیر چشم، سیاهی دور چشم‌ها، گلودرد

تاخیری هستند

تشخیص حساسیت بینی

معمولا شرح حال بیمار و علائم وی برای تشخیص کافی است. به‌طور مشخص بیمار مبتلا به

آلرژی از عطسه‌های مکرر صبحگاهی، آبریزش بینی، خارش و انسداد بینی رنج می‌برد. این

علائم معمولا در فصل بهار و شروع پاییز تشدید می‌شوند

تست آلرژی ممکن است نوع ماده‌ای را که بیمار به آن حساسیت دارد مشخص کند. تست

پوستی رایج‌ترین روش تست آلرژی است. چنانچه پزشک تشخیص دهد که بیمار قادر نیست

تست آلرژی را انجام دهد، از آزمایش خون هم می‌توان کمک گرفت

میزان انوزینوفیل خون مبتلایان به آلرژی بالاتر از حد معمول است

با اندازه‌گیری مواد شیمیایی که بدن طی روند حساسیت ترشح می‌کند و به درون خون وارد

می‌شود (مثل ایمونوگلوبین ای)

نیز می‌توان وجود حساسیت را اثبات کرد

در معاینه بالینی، مخاط داخل بینی که به طور معمول صورتی پررنگ یا قرمز است، کاملاً رنگ‌پریده می‌شود. شاخک‌های بینی بزرگ و متورم هستند و ممکن است پولیپ بینی هم وجود داشته باشد

درمان حساسیت بینی

بهترین درمان برای حساسیت بینی، اجتناب و دوری کردن از عامل حساسیت‌زا است. معمولاً هر فرد بیماری بعد از مدتی به تدریج متوجه می‌شود که نسبت به چه موادی حساسیت دارد **شست‌وشوی بینی با سرم فیزیولوژیک برای مبتلایان به فرم خفیف حساسیت بینی سودمند است.** با این کار ذرات حساسیت‌زا از درون بینی شسته می‌شوند

خریزه، انگور و طالبی مواد خوراکی شایعی‌اند که حساسیت‌زا هستند. روشن است که به راحتی می‌توان از مصرف آنها خودداری کرد، اما اجتناب از گرده درختان که در فصل بهار در تمام شهر پخش است، امکان‌پذیر نیست. ولی با بستن پنجره‌ها و استفاده از تهویه‌هایی که هوای بیرون را وارد نمی‌کنند می‌توان از ورود ذرات حساسیت‌زا به درون منزل جلوگیری کرد جایگزین کردن لحاف و تشک و بالش‌هایی که از پشم یا پر حیوانات درست شده است، با انواعی که از مواد مصنوعی درست شده است و استفاده نکردن از فرش یا موکتی که پرز تولید می‌کند، روش‌های مثمر‌تری است

شست‌وشوی بینی با سرم فیزیولوژیک برای مبتلایان به فرم خفیف حساسیت بینی سودمند است. با این کار ذرات حساسیت‌زا از درون بینی شسته می‌شوند. هر فردی می‌تواند خودش در منزل سرم شست‌وشو را درست کند. برای این کار کافی است نصف قاشق چایخوری نمک را در یک لیوان آب ولرم حل کرده و با آن بینی را شست‌وشو دهد.

متاسفانه دارویی که بتواند به طور کامل حساسیت را ریشه‌کن کند وجود ندارد، اما درمان ضدآلرژی به خوبی می‌تواند علائم بیمار را به طور موقت برطرف کند. توصیه می‌کنیم در فصلی که بیمار با عود علائم روبه‌رو می‌شود سعی کند از داروهای ضدآلرژی استفاده کند تا مشکلات ناشی از این اختلال را برطرف کرده و از بروز علائم جلوگیری کند. برای درمان آلرژی بینی می‌توان از آنتی‌هیستامین‌ها، ضداحتقان‌های بینی و داروهای کورتیکواستروئیدی بهره گرفت. حساسیت بینی را جزو فهرست بیماری‌هایی قرار داده که (WHO) سازمان بهداشت جهانی از نظر آن سازمان ثابت شده است «طب سوزنی» برای درمان آنها مفید است. تمامی داروهای زیر را باید تحت نظر پزشک و با تجویز ایشان مصرف کنید.

آنتی‌هیستامین‌ها

ها برای درمان حساسیت بینی بسیار موثرند. آنتی‌هیستامین دکونژستان، آنتی‌هیستامین دیفن‌هیدرامین، کلرفنیرامین مالئات، پرومتازین و لوراتادین از این دسته دارویی هستند. عیب اصلی این دسته دارویی، خواب‌آلودگی پس از مصرف آنهاست. خوشبختانه انواع جدید آن مثل سیتیریزین چنین مشکلی ندارند. باید توجه داشته باشید که چنانچه به مدت طولانی از یک نوع آنتی‌هیستامین استفاده کنید، ممکن است بدن شما نسبت به آن عادت کند و دیگر اثر دارویی لازمه را نداشته باشد. در این صورت لازم است که آن آنتی‌هیستامین را قطع کرده و به جای آن از نوع دیگری استفاده کنید. نکته دیگر در مورد آنتی‌هیستامین‌ها استفاده آنها برای کودکان است. توجه داشته باشید که خواب‌آلودگی ناشی از آنتی‌هیستامین‌ها ممکن است روی یادگیری کودکان تاثیرگذار باشد.

داروهای کورتیکواسترویدی

موثرترین دارو برای درمان حساسیت بینی هستند. این اسپری‌ها آنقدر موثر هستند که ممکن است به تنهایی کافی باشند و بیمار نیاز به مصرف آنتی‌هیستامین یا دکونژستان نداشته باشد. ممکن است یکی، دو هفته طول بکشد تا بهبودی حاصل شود. در مواردی که علائم بیماری خیلی شدید باشد مصرف کورتیکواستروید خوراکی به مدت چند روز نیز بسیار سودمند است

استفاده مداوم از این اسپری‌ها باعث خشکی بینی می‌شود.

حساسیت بینی باعث انسداد داخل بینی می‌شود. این انسداد مانع رسیدن ذرات بودار به داخل بینی می‌شود. به همین دلیل است که حس بویایی مبتلایان به حساسیت بینی کاهش می‌یابد.

Symptom of nasal allergy علائم آلرژی بینی

Headache

سر درد

Red eye

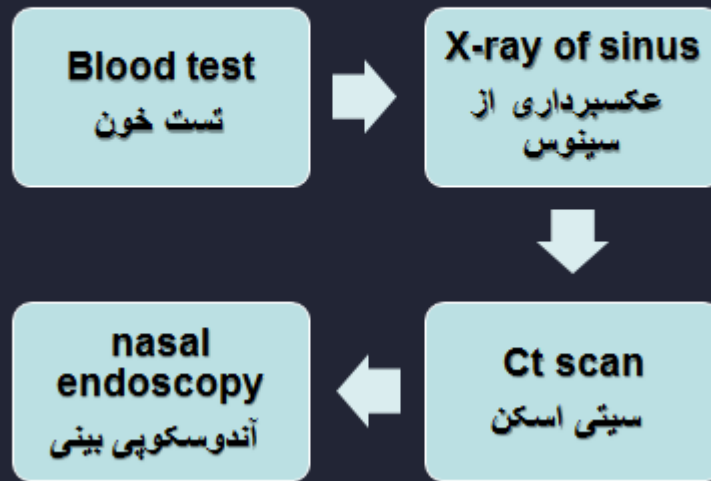
قرمزی چشمها

Nasal discharge

ترشح بینی

Diagnosis of nasal allergy روش تشخیص آلرژی بینی

Treatment of nasal allergy درمان آلرژی بینی

Antihistamine
آنتی هیستامین

Corticosteroid
کورتیکواستروئید

Reference

www.nasonex.com

www.netdoctor.co.uk

Allergy to peanuts

آلرژی بادام زمینی

حساسیت به بادام زمینی می تواند تهدید کننده زندگی باشد، بنابر این آلرژی به بادام زمینی، دارای علائم واکنشی خفیف یا شدید است. بادام زمینی یکی از شایع ترین علل واکنش های حساسیتی شدید می باشد حتی ذرات کوچک از بادام زمینی می تواند به اندازه کافی واکنش های آلرژیک ایجاد کند. کودکان بیشترین احتمال رنج از حساسیت به بادام زمینی دارند. اگر آلرژی غذایی در خانواده باشد خطر ابتلا به حساسیت بالا است.

افراد مبتلا به آگزما تمایل به توسعه آلرژی غذایی دارد. یک واکنش آلرژیک زمانی رخ می دهد که سیستم ایمنی بدن شما بیش از حد واکنش داده و اقدام به انتشار مواد شیمیایی، از جمله هیستامین به خون می کند این ماده می تواند اثرات مختلفی بر بافت های مختلف مانند (پوست، چشمها، بینی، راه های هوایی، روده، ریه ها و رگ های خونی) داشته باشد این مواد شیمیایی می تواند بر روی بافت های مختلف در بدن، تاثیر بگذارد هنوز روشن نیست که چرا بادام زمینی باعث این واکنش ها در برخی از مردم می شود حساسیت به بادام زمینی زمانی رخ میدهد که سیستم ایمنی بدن شما به اشتباه پروتئین بادام زمینی را به عنوان چیزی مضر شناخته است

هنگامی که شما به طور مستقیم یا غیرمستقیم با بادام زمینی تماس داشته باشید سیستم ایمنی بدن شما مواد شیمیایی (هیستامین) را به جریان خون رها می کند قرار گرفتن در معرض بادام زمینی به روش های مختلف رخ می دهد .

تماس مستقیم - شایعترین علت حساسیت به بادام زمینی در حال خوردن بادام زمینی و یا مواد غذایی حاوی بادام زمینی است گاهی اوقات لمس پوست با بادام زمینی می تواند واکنش های آلرژیک را آغاز کند .

استنشاق - اگر گرد و غبار استنشاقی و یا ذرات معلق در هوا شامل بادام زمینی مانند (آرد بادام زمینی که از روغن بادام زمینی و یا اسپری پخت و پز) باشد واکنش های آلرژیک رخ می دهد.

علائم خفیف آلرژی بادام زمینی

به طور معمول، یک واکنش حساسیتی به بادام زمینی در مدت چند دقیقه از تماس آشکار می شود برخی علائم می تواند بسیار ظریف باشد بنابر این یادگیری این علائم برای تشخیص مهم است .

نشانه های خفیف می تواند شامل :

خارش پوست، خارش یا سوزش در اطراف دهان یا گلو، تهوع، آبریزش و یا بینی متراکم، کهیر، که می تواند به عنوان لکه های کوچک و یا تاول گسترده ای ظاهر شود.

علائم بارز آلرژی بادام زمینی

برخی از علائم حساسیت به بادام زمینی می تواند بسیار خشن و ناخوشایند باشند. با این حال، ممکن است نشان دهنده یک خطر جدی برای سلامتی نباشد.

برخی از علائم شایع عبارتند از: تورم لبها و زبان، خس خس، اسهال، گرفتگی معده، تهوع، استفراغ، ورم دست و پا یا صورت و گاهی احساس تنگی نفس را تجربه کنند.

علائم واکنشهای حساسیتی شدید به بادام زمینی

برخی از مردم که از آلرژی رنج می برند و در معرض خطر آنافیلاکسی و شرایط به طور بالقوه مرگبار قرار دارند نشانه های آنافیلاکسی می تواند شامل: تورم گلو، راه هوایی تنگ شده، افت شدید فشار خون، افزایش ضربان قلب، گیجی و احساس سرگیجه باشد اگر شما یا کسی دچار آنافیلاکسی باشد باید به دنبال کمک پزشکی اورژانس باشید.

کار هایی که باید برای یک واکنش خفیف انجام دهید

واکنش های آلرژیک جزئی بعید است که تهدید کننده زندگی باشد ولی آن هم باید جدی گرفته شود. این واکنش را می توان معمولا با از تجویز آنتی هیستامین درمان کرد این به تسکین علائم احساس خارش یا کهیر کمک می کند داروهای آنتی هیستامین از حملات آینده جلوگیری می کند برای پیگیری با پزشک مشورت کنید اگر فکر می کنید علائم یک واکنش شدید الرژیک را دارید کمک اورژانس پزشکی نیاز است یک واکنش آلرژیک شدید به عنوان یک اورژانس پزشکی درمان می شود.

زیرا اگر علائم به سرعت درمان نشود واکنش شدید می تواند تهدید کننده زندگی باشد. اگر شما یا کسی از یک واکنش شدید یا آنافیلاکسی رنج می برد یک تزریق اپی نفرین (آدرنالین) نیاز می باشد. اگر آدرنالین تزریقی خودکار ندارید روی علائم حیاتی بیمار و شرایط کلی تا زمانی رسیدن به اتاق اورژانس نظارت داشته باشید.

با داشتن آلرژی به بادام زمینی از مواد غذایی دارای بادام زمینی اجتناب کنید

هر محصول به طور واضح دارای بادام زمینی برای کسانی که حساسیت به بادام زمینی مناسب نیست و نباید مصرف کنند. با این حال، بادام زمینی و یا ذرات بادام زمینی در بعضی از منابع غذایی پنهان شده است. اگر شما از یک حساسیت به بادام زمینی رنج می برند باید از غذای مصرفی مطمئن شوید و برچسب مواد غذایی دارای بادام زمینی نباشد

مواد غذایی takeout مانند (چینی، تایلندی، مکزیکی) می تواند بادام زمینی داشته باشد.

چگونه حساسیت به بادام زمینی تشخیص داده می شود؟

برای تشخیص حساسیت به بادام زمینی، پزشک شما با یک تاریخچه پزشکی و معاینه جسمی از شما شروع می کند دکتر شما در مورد هر گونه آلرژی غذایی (به خصوص آلرژی با بادام زمینی) در خانواده، خواهر و برادر سوال دقیق می پرسد.

پزشک از شما سابقه ای از تمام غذاهایی که می خورید و هر گونه واکنش ها نسبت به مواد غذایی را می پرسد واکنش آلرژی شما ممکن است توسط چیزهایی مانند آلرژی به دارو یا نیش حشرات، مسمومیت غذایی، مواد محرک در مواد غذایی و قرار گرفتن در معرض مواد محرک پوستی باشد .

ممکن است دکتر از شما بخواهد که سعی کنید در رژیم غذایی خود مواد غذایی آلرژی را حذف کنید اگر باز هم آلرژی ایجاد شد مربوط به غذای دیگری یا چیز دیگری است. ولی اگر نشانه های شما برود و وقتی که شما دوباره آن غذا را بخورید باز هم دچار حساسیت شدید دکتر شما می تواند حساسیت به مواد غذایی را تایید کند.

حذف مواد غذایی آلرژی را از رژیم غذایی می توانند از ۲ تا ۸ هفته طول بکشد این آزمون بهترین راه برای تشخیص آلرژی غذایی در نظر گرفته شده است همچنین شما می توانید تست حساسیت: مانند تست پوستی یا آزمایش خون برای تعیین ماده غذایی آلرژی را انجام دهید.

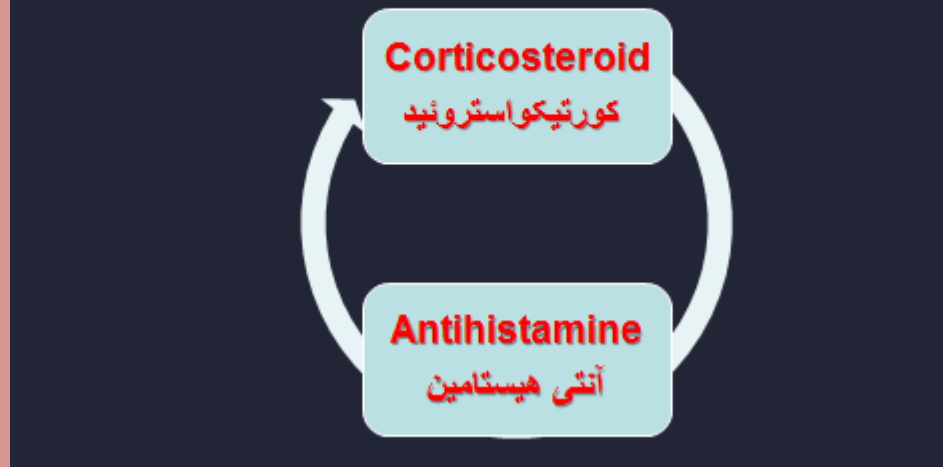
Symptom of peanuts allergy

نشانه آلرژی بادام زمینی

Treatment of peanuts allergy

درمان آلرژی بادام زمینی

Reference

www.freemd.com

www.who.com

Iodine allergy

آلرژی ید

با این‌که حساسیت به ید یکی از بیماری‌های نادر است، می‌تواند حیات فرد مبتلا را مورد تهدید قرار دهد. با توجه به این نکته، شناختن نشانه‌های آن برای اقدام به عملیات درمانی به موقع از اهمیت زیادی برخوردار است.

طبق داده‌های آماری حدود ۹۲ در صد افرادی که به غذاهای دریایی حساسیت دارند بر این باورند که ید باعث بروز واکنش‌های آلرژیک در بدن آن‌ها می‌شود. اما این عقیده لزوماً صحیح نیست. اگرچه احتمال حساس بودن به ید در افرادی که به غذاهای دریایی آلرژی دارند بیشتر است، اما شاید این دو مورد به یک دیگر مربوط نباشند.

طی تحقیقی در دانشگاه کالیفرنیا، فردی آلرژیک در معرض ید قرار گرفت تا واکنش‌های مربوطه مورد بررسی قرار گیرند. پزشکان معتقدند که بروز نشانه‌های آلرژیک در کمتر از دو ساعت اتفاق می‌افتد. همانند سایر واکنش‌های آلرژیک، بدن به ماده‌ی آلرژن (حساسیت زا) واکنش شدید نشان می‌دهد و مقادیر زیادی از آنتی بادی منتشر می‌شود. انتشار آنتی بادی موجب آزاد شدن هیستامین شده و هیستامین باعث بروز علائم مختلف آلرژیک می‌شود، که در این مورد این واکنش‌ها به شرح زیر هستند:

–زہوع

–استفراغ

–خارش

–بثورات جلدی

-کهیر

-قرمزی یا اشک آلود شدن چشم‌ها

-آب ریزش بینی

-گرفتگی و التهاب بینی

-نورم گلو

-حملات آسمی

-شوک آنافیلاکتیک (واکنش شدید آلرژیک)

-احتقان گلو

-افزایش ضربان قلب

-احساس سبکی در سر

-تب

-نبض تند

-افت فشار خون

-سرفه

-اسهال

-گر گرفتگی

-سرگیجه

علائم دیگر

بسیاری از افراد به دلیل حساسیت به ید ممکن است دچار مشکلات تیروئید شوند چرا که آن‌ها نمی‌توانند مقادیر مورد نیاز ید برای تولید تیروکسین (هورمون تیروئید) را مصرف کنند. مشکلات تیروئید می‌تواند لاغری یا چاقی شدید و هم چنین مشکلات روانی را به دنبال داشته باشد.

با این حال خبر خوب این است که بعضی از افراد مبتلا به آلرژی یدی می‌توانند یدید (فرمی از ید سنتز یافته) را مصرف کنند؛ میزان واکنش آلرژیک بدن این افراد به یدید کم بوده یا صفر است. با این حال مشاوری با دکتر قبل از مصرف هر گونه داروی یدی ضروری است چرا که خود دارو می‌تواند مضر باشد.

درمان آلرژی یدی

واکنش‌های پوستی حساسیت یدی از قبیل بثورات جلدی، کهیر و خارش را می‌توان به راحتی با آنتی هیستامین خوراکی که در تمامی داروخانه‌ها یافت می‌شود درمان کرد. ممکن است پزشک برای کاهش سرفه و گرفتگی ریه و باز کردن راه‌های هوایی برونکودیلاتور تجویز کند. هم چنین ممکن است برای متوقف نمودن واکنش‌ها آلرژیک، تزریق اپی نفرین تجویز شود.

اگر شما پس از مصرف ید یا استفاده از محصولات حاوی ید علائم آلرژی یدی را تجربه کرده‌اید، باید با دکترتان در مورد راه‌های تسکین آلرژی مشورت کنید. در مورد نشانه‌های آنافیلاکتیک، سریعاً مراقبت‌های پزشکی اورژانسی لازم است.

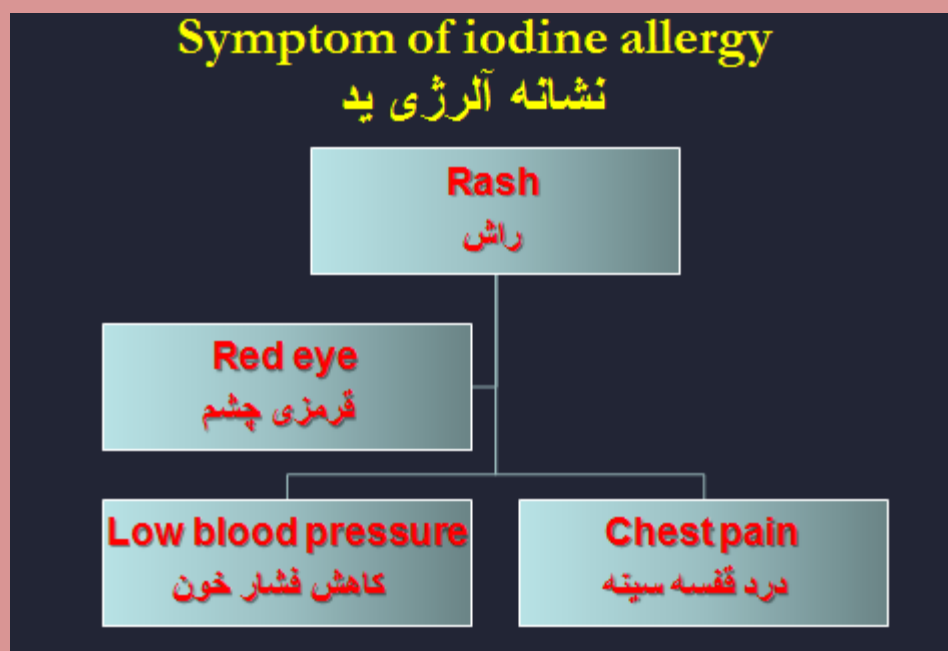
در بریدگی‌های باز و سایر آسیب‌ها از مصرف ید اجتناب کنید. هم چنین در مورد مصرف و استعمال محصولات یدی بسیار مراقب باشید. بهتر است از طریق تست‌های مختلف، شک خود را نسبت به حساسیت به ید برطرف کنید.

اگر شما یکی از علائم ذکر شده در بالا را تجربه کرده و به حساسیت یدی مشکوک هستید، باید حتماً آن را با دکتر خود در میان بگذارید.

علاوه بر این، پزشک برخی اقدامات پیش گیرانه و درمانی را به شما خواهد گفت تا دیگر این علائم بروز نکنند. هرگز اقدام به خود درمانی نکنید و بدون تجویز پزشک دارویی مصرف ننمایید.

حتی نشانه‌ای خفیف از آلرژی یدی می‌تواند نشان دهد که سلامت شما در خطر است، بنا بر این از توصیه‌های پزشک خود سرپیچی نکنید و همیشه ایمن بمانید.

رفع مسئولیت: اطلاعات ارائه شده در این مقاله صرفاً برای آموزش به خوانندگان است و به عنوان جای گزین توصیه‌های یک متخصص در نظر گرفته نمی‌شود.

Treatment of iodine allergy درمان آلرژی ید

Antihistamine

آنتی هیستامین

Corticosteroid

کورتیکو استروئید

Reference

www.healthline.com

Aspirin allergy

آلرژی آسپیرین

استیل سالیسیلیک اسید" نام دیگر آسپیرین است"

آسپیرین يك داروی رایج است كه بدون نسخه پزشك قابل تهیه می باشد. این دارو و دردهای ، دندان درد سردرد غیرمخدر برای تسکین دردهای خفیف تا متوسط نظیر مسکن يك را پایین می آورد و التهاب روماتیسمی را کاهش می تب هنگام عادت ماهانه است. آسپیرین دهد

را در آرتریت می کاهد، ولی بیماری را درمان نمی کند تورم و درد مفاصل آسپیرین خشکی ، حمله و کاهش خطر لخته شدن خون از این دارو همچنین در پیشگیری از استفاده می شود مغزی و قلبی

البته این خاصیت آسپیرین ممکن است موجب افزایش احتمال خطر خونریزی شود

چگونگی مصرف

داروهای ، شیر برای جلوگیری از اثرات مضر آسپیرین بر روی معده، این دارو را با غذا، * مصرف کنید (این در مورد قرص های پوشش دار یا شیاف صدق آب ، یا يك لیوان پر از ضداسید نمی کند)

برای پیشگیری از دل بهم خوردگی بهتر است ۱۵ تا ۳۰ دقیقه پس از خوردن آسپیرین دراز * نکشید

به جز در مورد قرص های پوشش دار و قرص های طولانی اثر آسپیرین، سایر اشکال آن را * می توان برای سهولت بلع خرد کرد، یا در يك مایع حل نمود

به منظور استعمال راحت تر شیاف آسپیرین، آن را برای ۳۰ دقیقه قبل از استفاده داخل *

یخچال بگذارید

اگر يك نوبت را فراموش کردید ، به مجردی که آن را به یاد آوردید، البته اگر تقریباً موقع نوبت *
بعدی مصرف دارو رسیده است ، نوبت فراموش شده را رها کرده و به برنامه منظم دارویی
تان بازگردید و مقدار دارو را دوبرابر نکنید

هشدارها و عوارض جانبی

در صورت بروز هریك از علائم زیر، مصرف آسپیرین را قطع کرده ، با پزشك خود تماس بگیرید
افزایش ها، پلك ترش کردن غذا)، بثورات پوستی، تورم دست ها و پاها و) سوزش سر دل
مسواك زدن ، خس خس سینه، مدفوع سیاه رنگ و خونریزی از لثه ها در هنگام وزن
موارد احتیاط

در صورت وجود هریك از موارد زیر، پیش از مصرف آسپیرین پزشك خود را مطلع سازید
حساسیت به هر چیز، به ویژه آسپیرین یا داروهای شبه آسپیرین
شیردهی یا بارداری

مصرف داروهای دیگر، به ویژه داروهای ضدالتهابی غیراستروئیدی (مثل ایبوپروفن)، داروهای
آنتی بیوتیک ضدانعقادی (رقیق کننده های خون مثل وارفارین)، داروهای خوراکی ضد دیابت،
سفالوسپورین ها، وانکومایسین)، داروهای ضدسرطان (متوترکسات)، والپروئیک اسید،) ها

پولپ)، و کمبود پلاکت هموفیلی ، زخم معده سابقه یا ابتلا به مشکلات خونریزی دهنده (مثل
بیماری های ، فشار خون بالا ، G⁶PD ناشی از آسپیرین، نقرس، کمبود آنزیم های بینی
قلبی و کلیوی ، کبدی

هنگام مصرف آسپیرین توصیه می شود

برچسب روی دارو را بخوانید و از دستوراتش پیروی کنید

برچسب روی سایر داروهای بدون نیاز به تجویز پزشك را نیز بخوانید تا مبدا در حال مصرف داروهای باشد که حاوی آسپیرین هستند یا حاوی داروهای باشند که با آسپیرین تداخل ایجاد می کنند

آسپیرین را دور از دسترس کودکان ، دور از گرما، تابش نور مستقیم و رطوبت نگه دارید (در این شرایط آسپیرین فاسد می شود). شیا ف آسپیرین را در يك جای خنك نگاه دارید، ولی شیا ف و شكل های مایع آسپیرین را منجمد نکنید

آسپیرین تاریخ گذشته را دور از دسترس کودکان در توال ت دور بریزید در صورتی که آسپیرین را برای درد، تب یا گلودرد مصرف می کنید، در موارد زیر با پزشك خود مشورت کنید

درد بیش از ۱۰ روز طول بکشد یا علامت جدیدی به آن اضافه شود
تب بیش از ۳ روز طول بکشد، تشدید شود یا علامت جدید به آن اضافه شود
استفراغ، بثورات پوستی یا تهوع گلودرد دردناك تر شود، بیش از ۲ روز به طول انجامد، یا تب، سردرد رخ دهد

آسپیرین را فقط به مقدار تجویز شده برای جلوگیری از حمله قلبی ، مغزی و دیگر مشکلات ناشی از لخته شدن خون مصرف کنید
هنگام مصرف آسپیرین مراقب باشید

آسپیرینی را که بوی سرکه می دهد استفاده نکنید، زیرا این بو به معنای فاسد شدن آسپیرین است

یا جراحی دندان ، یاکشیدن دندان ،جراحی لوزه در صورتی که در عرض ۷ روز گذشته عمل دهان داشته اید، آسپیرین را نجوید، بلکه به همان صورت ببلعید
آسپیرین را مستقیماً روی دندان یا لثه نگذارید ؛ در این صورت ممکن است موجب سوزش شود

اگر آسپیرین را برای پیشگیری از لخته شدن خون مصرف می کنید، بدون مشورت با پزشك خود مصرف آن را قطع نکنید

تا ۵ روز پیش از هر جراحی آسپیرین مصرف نکنید، مگر به دستور پزشك ، زیرا این کار موجب خونریزی خواهد شد

که تب یا دیگر علائم شبه آنفلوآنزایی که ممکن است ناشی از يك ویروس مثل کودکانی به باشد آسپیرین ندهید آنفلوآنزا یا آبله مرغان ویروس

آسپیرین در برخی از موارد با نشانگان «رای» که يك بیماری وخیم است ارتباط داشته است. در این موارد در مورد داروی مناسب با پزشك خود مشورت کنید

مسمومیت

در صورت شك به مصرف بیش از حد آسپیرین ، بلافاصله درخواست کمک پزشکی کنید. علائم مصرف بیش از حد عبارتند از

هیجان شدید، اضطراب ،افت شنوایی آلودگی، گیجی، خواب ،صدای زنگ در داخل گوش ها تنفس تند و عمقی

برای پیشگیری از عوارض جدی نظیر تشنج یا حتی مرگ بلافاصله به دنبال مراقبت های پزشکی باشید

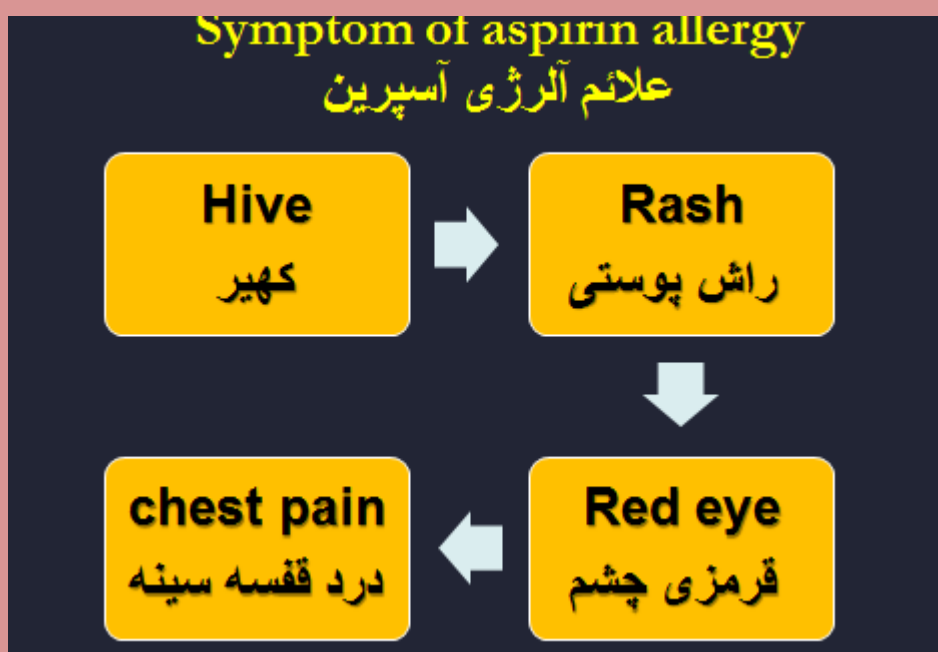
اطلاعات دیگر

انواع ژنریك آسپیرین از انواع دارای نام تجاری ارزان تر هستند و در اکثر موارد به همان اندازه مؤثرند. انواع طولانی اثر گران ترند، ولی ممکن است مصرف آنها راحت تر باشد

ممکن است NSAID آلرژی یا حساسیت نسبت به آسپیرین یا واکنش نسبت به سایر داروهای سبب بروز نشانه های خفیف تا شدید شود، گفت: اغلب ظرف چند ساعت پس از مصرف دارو، واکنش آشکار می شود

نشانه‌های این واکنش

کهیر، خارش پوست، آبریزش بینی، تورم لب‌ها، زبان یا صورت، سرفه، ویزینگ یا کوتاهی نفس، آنافیلاکسی (واکنش نادر و آلرژیک خطرناک) از جمله واکنش‌ها نسبت به آسپرین می‌توانند باشند

Prevention of aspirin allergy
پیشگیری از آلرژی آسپرین

Control in use
کنترل در مصرف

Antihistamine
آنتی هیستامین

Reference

www.freemd.com

www.nhs.com

Angioedema

آنژیوادم

آنژیوادم تورمی است شبیه به کهیر ، اما تورم بجای زیر پوست در سطح پوست است. کهیر اغلب تاؤل نامیده می شود. این امکان وجود دارد که آنژیوادم بدون کهیر باشد. آنژیوادم ممکن است بعلت واکنش آلرژیک ایجاد می شود. در واکنش، هیستامین و دیگر مواد شیمیایی وارد جریان خون میشود. بدن زمانی هیستامین آزاد می کند که سیستم ایمنی بدن یک ماده خارجی آلرژی را تشخیص می دهد

تورم کهیر مانند حاد یا مزمن در بافت زیرجلدی پوست و مخاط آنژیوادم نامیده می شود.

شرح حال

کهیر و آنژیوادم در بسیاری موارد همراه هم رخ می دهند.

واکنش عمقی تر (آنژیوادم)، تورم منتشری به همراه خواهد داشت.

خارش معمولاً وجود ندارد ولی احساس سوزش و درد در ناحیه متورم شایع است.

شایع ترین محل های درگیری، لب ها، کف دست، کف پا، اندام ها، تنه و ناحیه تناسلی هستند.

درگیری دستگاه گوارش و تنفس با تنگی نفس، دیس فازی، درد کولیکی شکم و حملات استفراغ و اسهال همراه خواهد بود.

بیماری دو شکل حاد و مزمن دارد.

نوع حاد بیماری که خود محدود است، یک واکنش افزایش حساسیت نوع اول، وابسته به IgE است.

شناسایی و رفع عامل تحریک (دارو، مواد حاجب و ...) معمولاً بیمار را درمان می کند. اغلب حملات حاد در عرض ۸-۴۰

۲۴ ساعت رفع می شوند.

علت اغلب آنژیوادم های مزمن ناشناخته است. بیشتر در خانم های ۵۰-۴۰ ساله دیده می شود. الگوی عود بیماری

غیرقابل پیش بینی است و ممکن است حتی پس از ۵ سال و بیشتر، هنوز دوره های عود رخ بدهند.

یافته های پوستی

واکنشی پوستی شبیه کهیر است ولی در لایه های عمقی تر بافت زیرپوستی و مخاطی ورم (ادم) رخ می دهد. نمای بالینی

شدیدتر از کهیر است و حتی گاهی چهره را به حدی تغییر می دهد که فرد قابل شناسایی نیست.

آزمایشگاه

برخی مبتلایان آنژیوادم مزمن، آنتی بادی ضد میکروزومی تیورنید و ضد تیروگلوبولین دارند.

درمان

حملات حاد شدید با اپی نفرین و دوز بالای آنتی هیستامین درمان می شوند.

برای افرادی که حملات شدیدی دارند اپی پن یا اپی پن Jr تجویز کنید.

افراد مبتلا باید دستبندی داشته باشند که حاوی تشخیص بیماری آنژیوادم در آنها باشد.

در موارد مزمن می توان آنتی هیستامین (مانند هیدروکسی زین) تجویز کرد.

گاهی برای سرکوب بیماری استروئید سیستمیک لازم می شود.

در صورت هیپوتیرونید بودن بیمار، لووتیروکسین شروع کنید.

Diagnosis of angioedema روش تشخیص آنژیوادم

Skin test

تست پوست

Blood test

تست خون

Treatment of angioedema درمان آنژیوادم

Antihistamine

آنتی هیستامین

Corticosteroid

کورتیکو استروئید

Reference www.nhs.com

Dermatitis allergic

آلرژی درماتیت

پوست از حساس‌ترین نقاط بدن است و به خاطر این که پوششی ندارد، گاهی در تماس با مواد محرک دچار حساسیت و واکنش استفاده می‌شود. شاید در اطراف خود افرادی را دیده باشید که وقتی ساعت در دست می‌اندازند یا از انواع خاصی از لوازم زینتی و تورم می‌شود. بعضی‌ها هم در مواجهه با رنگ مو، عطرها و گیاهان خاص پوست‌شان واکنش می‌کنند، پوست‌شان دچار قرمزی نشان می‌دهد. این حالتی است که به آن "درماتیت تماسی" می‌گویند

درماتیت تماسی، نوعی التهاب پوست است که در صورت تماس مستقیم با ماده محرک خارجی یا ایجاد کننده حساسیت بروز می‌کند؛ موادی مثل صابون، مواد آرایشی، جواهر یا لباس‌هایی از جنس پلاستیک

این قرمزی‌ها، واگیردار یا خطرناک نیستند، ولی می‌توانند آزاردهنده باشند. درماتیت تماسی فقط سطح پوست را تحت تاثیر قرار می‌دهد

بهبود این حساسیت معمولاً روزها و هفته‌ها طول می‌کشد و فقط وقتی به طور کامل از بین می‌رود که پوست دیگر به هیچ وجه در تماس با ماده حساسیت‌زا یا محرک قرار نگیرد. درماتیت تماسی معمولاً نقاط خارش‌داری را برجا می‌گذارد که سطح وسیعی را درگیر می‌کند و حالت سوختگی ایجاد می‌شود. در این حالت، سطحی که بیشتر با ماده محرک در تماس بوده، بیشتر درگیر می‌شود

علت ابتلا به درماتیت تماسی، همان‌طور که اشاره کردیم تماس مستقیم با بسیاری از محرک‌ها و آلرژن‌هاست. از این محرک‌ها قوی، محصولات پاک‌کننده پوستی، لوازم آرایشی، دندودورانت‌ها (مواد برطرف‌کننده بوی بد می‌توان به صابون‌ها و مواد شوینده بدن، لباس‌ها و کفش‌ها، مواد پلاستیکی و لاتکس، جواهرات، عطرها، برخی از گیاهان مانند پیچک سمی، برخی محلول‌های پزشکی مانند آنتی‌هیستامین‌ها و آنتی‌بیوتیک‌ها اشاره کرد

که دارند، ممکن است به آب، مواد شیمیایی، مواد سوختی، رنگ، مواد پاک‌کننده، محلول‌های بعضی از افراد هم به خاطر شغلی صنعتی، گرد و غبار یا سایش نیز حساسیت داشته باشند

دلایل مختلف بروز التهاب پوستی

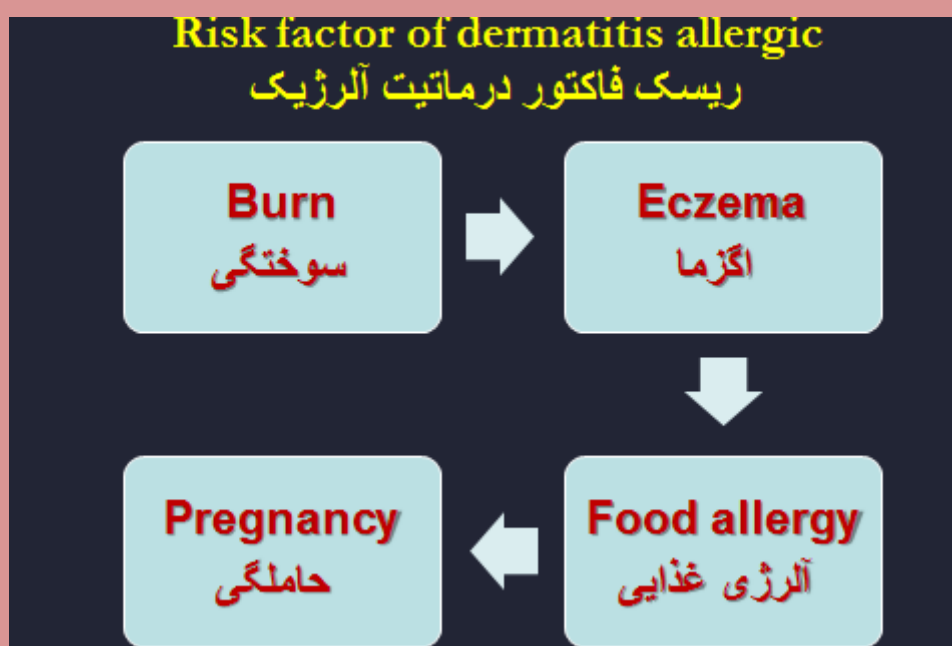
درماتیت تماسی بسته به علت ایجاد کننده ی آن به دو دسته تقسیم می‌شود: درماتیت تماسی تحریکی و درماتیت تماسی آلرژیک

درماتیت تماسی تحریکی، شایع‌ترین نوع درماتیت است و حدود ۸۰ درصد درماتیت‌ها را شامل می‌شود. این نوع درماتیت از تماس و یا دنودورانت‌ها ایجاد می‌شود. تماس با این مواد باعث ایجاد قرمزی، خشکی مکرر پوست با موادی مثل صابون، لوازم آرایشی در پوست می‌شود که معمولاً روی دست‌ها، انگشت‌ها و صورت بروز می‌کنند خارش

موادی مثل اسیدهای قوی و سفیدکننده‌ها، مهم‌ترین موادی هستند که پس از استفاده باعث ایجاد درماتیت تماسی تحریکی می‌شوند، چون این مواد چربی و موانع محافظت‌کننده را از سطح پوست حذف می‌کنند. علائم آن بیشتر شامل قرمزی، خارش، پوسته پوسته شدن، تورم، تاول، خشکی، فلسی شدن، ضخیم شدن و احساس حرارت در نقطه تماس می‌شود. در موارد شدیدتر، تاول‌های شدید و زخم‌های باز ایجاد می‌شود. بیشتر افرادی که با آب در تماسند، مانند آرایشگرها و تولیدکنندگان مواد غذایی، بیشتر به این نوع درماتیت مبتلا می‌شوند

ایجاد می‌شود و در نهایت در بدن واکنش ایمنی درماتیت تماسی آلرژیک، نوعی درماتیت است که از واکنش نسبت به مواد آلرژن ایجاد می‌کند و باعث التهاب پوست می‌شود. انواع مختلف داروها، آفتکش‌ها، لوازم آرایشی، افزودنی‌های غذایی، مواد شیمیایی تجاری، مواد پلاستیکی و لاتکس و تمام موادی که به نوعی باعث بروز حساسیت می‌شوند، می‌توانند باعث بروز این نوع درماتیت شوند. بعضی از افراد حتی به نیکل موجود در انواع جواهرات حساسیت دارند

این نوع درماتیت به ناحیه‌ای از پوست محدود می‌شود که در تماس با آلرژن قرار می‌گیرد؛ مانند دست و صورت. در واقع، چند سال طول می‌کشد تا آلرژی ایجاد شود و زمانی که این حساسیت ایجاد شود، تا آخر عمر در فرد باقی می‌ماند و کوچک‌ترین تماس با ماده علائم آن از خفیف تا شدید متغیر و مثل درماتیت تماسی تحریکی است. آلرژن می‌تواند باعث بازگشت حساسیت پوستی شود تشخیص آن هم از طریق آزمایش انجام می‌شود

Symptom of dermatitis allergic

نشانه های درماتیت آلرژیک

Reference

www.freemd.com

www.nhs.com

Eczema

اگزما

اگزما عبارت است از یک بیماری پوستی آلرژیک مزمن. این بیماری خصوصاً در پوست دست، سر، صورت، پشت گردن، یا آرنج و زانو رخ می‌دهد، بیماری ممکن است بین یک ماهگی تا یک سالگی آغاز شود. این بیماری معمولاً تا سه سالگی مقدار تخفیف می‌یابد، اما ممکن است در هر سنی مجدداً شعله‌ور شود. انواع آن عبارتند از: اگزمای اتوپیک، که در افرادی که مستعد آلرژی هستند رخ می‌دهد و خصوصاً در شیرخواران شایع است؛ اگزمای سکه مانند، که در بزرگسالان رخ می‌دهد و علت آن ناشناخته است؛ اگزمای دست، که معمولاً در اثر تحریک با یک ماده تحریک‌کننده ایجاد می‌شود

علائم شایع

- ✓ خارش (گاهی شدید) در ناحیه اگزما
- ✓ بروز تاول‌های کوچک در محل اگزما همراه با تراوش مایع
- ✓ ضخیم شدن و پوسته‌ریزی در اثر التهاب مزمن

علل

غالباً علت مشخصی ندارد

واکنش آلرژیک به چیزهای بسیار متنوع از جمله

غذاهایی مثل تخم‌مرغ، گندم، شیر، یا غذاهای دریایی ✓

پارچه پشمی ✓

لوسیون‌ها و پمادهای پوستی ✓

صابون‌ها و پاک‌کننده‌ها ✓

مواد مورد استفاده در دباغی، رنگ‌ها، داروهای موضعی گیاهان ✓

عوامل تشدید کننده بیماری

استرس ✓

سابقه بیماری آلرژیک مثل تب یونجه، آسم، یا واکنش دارویی ✓

پارچه‌های دوخته شده از الیاف مصنوعی که عرق بدن را به دام اندازند ✓

تغییرات شدید آب و هوا از نظر رطوبت، سرما یا گرما (خصوصاً وقتی تعریق زیاد شود) ✓

پیشگیری

اجتناب از عوامل خطر ✓

به دست کردن دستکش‌های لاستیکی با آستر نخی برای کارهای منزل ✓

عواقب مورد انتظار

ممکن است بعضی از کودکان از آگزما رهایی می‌یابند، اما بعضی دیگر به درمان مقاومند و ممکن است تا زمان بلوغ آگزما البته علائم را معمولاً می‌توان با درمان کنترل کرد. تحریک پوست در اثر هر علتی می‌تواند باعث شعله‌ور شدن داشته باشد آگزما یا تشدید آن شود

عوارض احتمالی

عفونت‌های باکتریایی ناشی از آسیب به پوست

درمان

- ✓ درمان مشتمل است بر رفع علایم و شناسایی و حذف علت
- ✓ پوشیدن لباس نخی گشاد برای کمک به جذب عرق
- ✓ حتی المقدور به حداقل رساندن استرس
- ✓ کوتاه کردن مرتب ناخن‌ها و به دست کردن دستکش نرم به هنگام خواب برای جلوگیری از خاراندن. توجه داشته باشید که خاراندن اگرما را بدتر می‌کند
- ✓ کمتر حمام بگیرید تا از خشکی زیاد پوست اجتناب شود. صابون و آب ممکن است باعث شعله‌ور شدن بیماری شوند. به هنگام حمام گرفتن، از صابون‌های غیر چرب مخصوص و آب ولرم استفاده کنید. نواحی ملتهب را صابون نزنید
- ✓ پس از حمام بلافاصله از کرم نرم و مرطوب‌کننده استفاده کنید
- ✓ از قرار گرفتن در معرض تغییرات دمایی شدید (سرما یا گرمای زیاد) خودداری کنید
- ✓ از هر چیزی که قبلاً بیماری را بدتر کرده است اجتناب کنید
- ✓ از دستگاه مرطوب خنک‌کننده هوا برای افزایش رطوبت هوای خشک داخل منزل استفاده کنید

داروها

- ✓ پمادهای حاوی قطران یا داروهای کورتیزونی برای کاهش التهاب. اگر پماد شبانه استفاده شود و پس از مالیدن آن، روی ناحیه با پلاستیک بسته شود، شاید اثر بهتری حاصل شود
- ✓ آنتی هیستامین‌ها برای کم کردن خارش
- ✓ در صورت وجود عفونت آنتی بیوتیک
- ✓ ندرتاً خواب‌آورها یا آرام‌بخش‌ها

Risk factor of eczema

ریسک فاکتور اگزما

Burn
سوختگی

Food allergy
آلرژی غذایی

Pregnancy
بارداری

Symptom of eczema

نشانه های اگزما

Rash
راش

Facial redness
قرمزی صورت

Ear redness
قرمزی گوش

Neck redness
قرمزی بینی

Treatment of eczema درمان اگزما

Corticosteroid

کورتیکو استروئید

Antihistamine

آنتی هیستامین

Reference

www.medicalnewstoday.com

Allergic shock

شوڪ آلرژيک

شوڪ آلرژي ناشي از آزادشدن ناگهانی میزان بالای از واسطه‌های شیمیایی در پاسخ به یک عامل محرک (مانند دارو یا است که با افت شدید فشار خون (حتی نیش زنبور)

همراه است و می‌تواند موجب مرگ شود

افرادی که آلرژی غذایی دارند

به خصوص آلرژی به بادام زمینی و سایر آجیل، در معرض خطر بالای شوک آنافیلاکسی هستند

در صورتی که فرد قبلاً به آن ماده واکنش نشان داده باشد، این خطر افزایش پیدا می‌کند

علائم شوک آلرژي

یا گزگز، طعم فلزی در دهان، کهیر، مشکل نفس کشیدن، استفراغ، اسهال و علائم شوک آنافیلاکسی شامل احساس خارش بیهوشی است. این علائم را باید به سرعت شناسایی کرد

سایر علائم عبارتند از

حالت سوزن سوزن شدن یا کرختی اطراف دهان

عطسه

سرفه یا خس خس سینه

صورت و دست‌ها ورم

احساس اضطراب

نبض ضعیف و تند

دل پیچه در ناحیه معده

خارش تمام بدن و اغلب همراه با کهیر

اشک ریزش

احساس گرفتگی در سینه

ورم یا خارش دهان و گلو

تپش قلب

غش

شوک آنافیلاکسی نوعی از افزایش حساسیت آنی است که طی آن یک فرد حساس، پس از مواجهه با ماده حساسیت‌زا دچار

ایست تنفسی، شوک، کهیر و خارش می‌شود

علت شوک آلرژی

خوردن یا تزریق یا تماس با ماده‌ای که به آن حساسیت (آلرژی) دارید باعث این شوک می‌شود

پاسخ آلرژیکی که برای خنثی کردن یا خلاص شدن از شر این ماده از سوی بدن داده می‌شود، خود منجر به بروز یک نوع واکنش شدید است که گاهی زندگی فرد را نیز در معرض خطر قرار می‌دهد

عوامل خطر شوک آلرژی

عواملی که باعث این آلرژی شدید می‌شوند عبارتند از

تزریق دارو با خطر بیشتری همراه است تا خوردن قرص و کپسول یا قطره. انواع داروها، به خصوص پنی‌سیلین

مثل انواع زنبور، مورچه‌های گزنده، و برخی عنکبوت‌ها گزش یا نیش حشرات -

تزریق واکسن‌ها -

گرده گیاهان -

موادی که در بعضی از انواع عکس‌برداری تزریق می‌شوند -

غذاها، به خصوص تخم‌مرغ، باقلا، بادام زمینی، غذاهای دریایی و میوه‌ها -

ورزش کردن -

عوامل تشدید کننده بیماری

سابقه آلرژی به مواردی که در بالا ذکر شد -

سابقه ابتلا به اکزما، تب یونجه، یا آسم -

پیشگیری از شوک آلرژی

اگر سابقه ابتلا به آلرژی را دارید

پیش از تجویز هر نوع دارویی، این آلرژی را به پزشک یا دندانپزشک بگویید -

پیش از اینکه دارویی به شما تزریق شود، از نوع آن مطلع شوید و حساسیت خود را بگویید -

همیشه و در همه جا یک کیت آنافیلاکسی به همراه داشته باشید -

اگر به گزش حشرات آلرژی دارید، هنگام بیرون رفتن، لباس‌های مناسب بپوشید -

همیشه یک دست‌بند یا گردن آویز مخصوص داشته باشید که روی آن آلرژی شما مشخص باشد -

همیشه پس از تزریق هر گونه دارویی، تا ۱۵ دقیقه در مطب پزشک یا مرکز درمانی بمانید و بروز هرگونه علامت آلرژی

را فوراً اطلاع دهید

یکی از روش‌هایی را که پزشک متخصص می‌تواند انجام دهد، عبارت است از تزریق ماده‌ای که به آن حساسیت دارید با

روشی مخصوص و تدریجی به طوری که حساسیت شما به تدریج برطرف شود. نام دیگر این روش حساسیت‌زدایی است

درمان شوک آلرژی

در صورت عدم درمان فوری و به موقع، امکان دارد آنافیلاکسی منجر به ایست قلبی و مرگ شود

ها، استروئیدها و آدرنالین است. تزریق فوری اپی نفرین یا آدرنالین این شوک را مهار درمان این شوک با آنتی هیستامین خواهد کرد

اگر علائم آنافیلاکسی را در فردی مشاهده کردید و دیدید که تنفس وی متوقف شد

اگر این اتفاق برای یک کودک افتاده است، قبل از -. اورژانس را خبر کنید یا به فرد دیگری بگویید این کار را انجام دهد
خبر کردن اورژانس، اقدامات احیا رابه مدت یک دقیقه انجام دهید

- فوراً تنفس دهان به دهان را آغاز کنید

- اگر قلب ضریان ندارد، ماساژ قلبی بدهید

را ادامه دهید - تا زمانی که کمک نرسیده است، عملیات احیا

عملیات احیا، ماساژ قلبی و تنفس دهان به دهان را در صورتی می توانید انجام دهید که یاد گرفته باشید، در غیر این صورت کار را به متخصص آن بسپارید

هر گاه دارویی را مصرف می کنید، نسبت به امکان بروز واکنش آلرژیک هوشیار باشید و آمادگی این را داشته باشید که به محض بروز علائم اقدامات لازم را انجام دهید. اگر قبلاً دچار واکنش آلرژیک شدید شده اید، همیشه کیت آنافیلاکسی همراه داشته باشید

درمان طولانی مدت مستلزم حساسیت زدایی است -

مهمترین مسئله در هنگام بروز شوک آنافیلاکسی آن است که علانم آن سریع تشخیص داده شود

بعد از شوک آنافیلاکسی، از بروز شوک مجدد پیشگیری کنید

متخصصان معتقدند، در صورتیکه فرد مبتلا به آلرژی یک بار دچار شوک آنافیلاکسی شده است، باید از وقوع یک شوک آلرژیک دیگر پیشگیری کند

متخصصان مرکز آلرژی ویزبادن آلمان هشدار دادند، واکنش بیش از حد سیستم ایمنی در افراد مبتلا به آلرژی می‌تواند منجر به ایست تنفسی خطرناک شود و باید در بخش اورژانس فوراً درمان شود

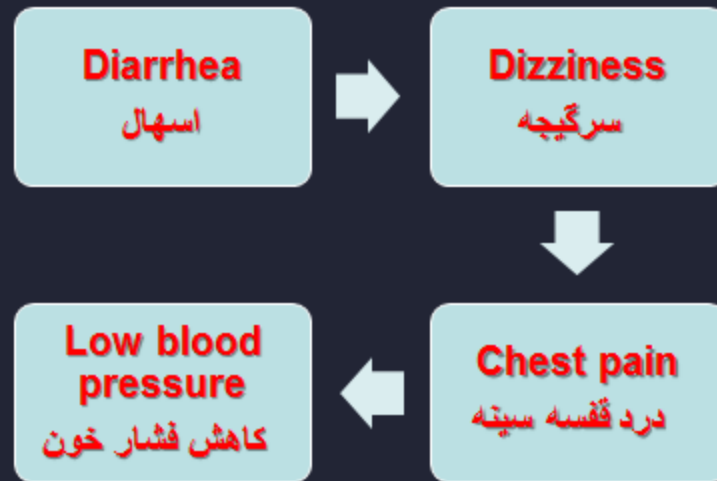
مهمترین مسئله در هنگام بروز شوک آنافیلاکسی آن است که علانم آن سریع تشخیص داده شود

در اغلب موارد شوک آنافیلاکسی به دنبال مصرف مواد غذایی مانند بادام زمینی، شیر، تخم مرغ و یا ماهی بروز می‌کند. همچنین این حمله می‌تواند ناشی از نیش سمی حشرات و یا مصرف دارو باشد

افراد مبتلا ابتدا باید تحت ایمن سازی غیرفعال خاص و ویژه قرار گیرند. علاوه بر این استفاده از داروهای خاص برای مواقع اورژانس آنها ضروری است

Symptom of allergic shock

نشانه های شوک آلرژیک

Treatment of allergic shock

درمان شوک آلرژیک

Antihistamine آنتی هیستامین

Corticosteroid کورتیکواستروئید

Oxygen therapy اکسیژن درمانی

Bronchodilator برونکودیلاتور

Reference

www.nhs.com